

Plecam în întuneric

Cristian Andronic

S-a stins atunci, lumina, și trist, în întuneric,
Am început, de-odată să îți recit ceva,
Iubirea rămăsese, un lucru periferic -
Oricum o și pierdusem, de mult, pe undeva.

Nu ne tratase vremea, ci doar ne despărțea,
Căci nu putea să fie, decât un pansament.
Ningea și-atât de rece, în piept îmi încolțea,
Cenușa din scânteia ce-a ars doar un moment.

Mulți pleacă din iubire, doar după ce-au albit,
Dar eu, din fiecare, mă duc însingurat.
Căci nu observă nimeni dacă dispari subit.

Când tu plângeai poemul, plecam neobservat.